

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, declarat de către inculpatul,

Trocinel Denis Nicolai, născut la 07 august 1985, originar s. Puhoi r-l Ialoveni, domiciliat în mun. Chișinău str. Columna 51 ap.1.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 04.12.2012-11.07.2013
2. în instanța de apel: 07.08.2013-01.10.2013
3. în instanța de recurs: 21.01.2014-05.03.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, Trocinel Denis Nicolai, a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare. Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, i-a fost adăugat la pedeapsa numită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15.02.2012, fixîndu-i pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost încasat de la Trocinel D. în beneficiul părții vătămate Romandaș Aurel, prejudiciul cauzat în sumă de 41 000 lei.

2. Potrivit sentinței, Trocinel D., în perioada 29 septembrie 2011 ora 20.00 – 01 octombrie 2011 ora 13.30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în ap. 68 din str. V. Alecsandri, 17 mun. Chișinău, ce aparține lui Romandaș Aurel, de unde pe ascuns a sustras o gentuță de mîină, la prețul de 820 lei, în care se aflau: pașaportul cu seria A J806611 pe numele lui Casian Elena, a.n. 18.11.1967, acordul adițional nr. 14/09-3 din 21.09.2009; date pentru transfer la card pe numele Romandaș A., carnet eliberat de „Academia Administrare Publică pe lângă Președintele RM”, proces verbal cu privire la contravenție pe numele Romandaș A., ordine de încasare a numerarului nr. 1060601122 și 1060601123, HSM3-9000 din 06.08.2010, pe numele Romandaș A., un cec eliberat de „The Royal Bank of Scotland” pe numele lui Romandaș A. La fel, a sustras 40 000 lei, un portmoneu de dame, în care se aflau: 15 dolari SUA, care conform ratelor oficiale a BNM, constituiau 180 lei, lei românești și 20 ruble a autoproclamatei Republici Nistrene, fără valoare, după ce cu

bunurile sustrase, a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile, în sumă totală de 41 000 lei.

Acțiunile lui Trocinel D. au fost calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă. În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de fond i-a aplicat o pedeapsă prea aspră,
- nu a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și de solicitarea sa de a conexe prezenta cauza penală cu cea aflată în procedura Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău,

- a recunoscut pe deplin vina, se căiește sincer de cele săvârșite, nu s-a eschivat de organul de urmărire penală și instanța de judecată,

- provine dintr-o familie social vulnerabilă, are la întreținere doi copii minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, a fost respins apelul ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine, iar fapta săvârșită de Trocinel D. a fost încadrată juridic corespunzător materialului probator administrat.

Referitor la argumentul inculpatului, potrivit căruia la stabilirea pedepsei acestuia, nu i-au fost aplicate prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și anume instanța de fond nu a ținut cont de faptul recunoașterii pe deplin a vinei în cadrul examinării cauzei, în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel l-a respins ca lipsit de temei, deoarece alin. (1) al articolului sus menționat prevede: *pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.* Însă, în ședința preliminară și nici pînă la începerea cercetării judecătorești o astfel de cerere de către inculpat sau apărătorul lui nu a fost înaintată.

Instanța de apel a reținut, că la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond, în principiu, a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal și anume, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite - infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de persoana celui vinovat, care se caracterizează negativ, de rolul lui la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea - recunoașterea vinei și cele ce o agravează - anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, antecedentul penal nefiind stins, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În opinia instanței de apel, prima instanța corect și întemeiat a considerat că, inculpatul poate fi corectat și reeducat doar izolându-l de societate, deoarece fapta

comisă de el prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, cât și personalitatea sa este periculoasă, deoarece fiind anterior condamnat pentru infracțiuni analogice, careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz, sînt atacate cu recurs de către inculpat, prin care solicită casarea acestora, cu adoptarea unei hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, invocînd argumente similare cu cele indicate în cererea de apel și menționate în pct. 3 al prezentei decizii.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Dat fiind faptul, conform procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 01 octombrie 2013 (f.d. 72-73 v. II), participanții la proces au fost anunțați despre pronunțarea deciziei motivate la 29 octombrie 2013, care a fost amînată ulterior pentru data de 12 noiembrie 2013, iar inculpatul nu a fost prezent din motive legate de starea sănătății, însă a solicitat prin cererea sa din aceeași dată (f.d. 86 v. II) de a-i expedia în adresa penitenciarului unde se deține, copia deciziei pentru cunoștință, ce i-a fost expediată abia la 05 decembrie 2013 (f.d. 91 v. II), Colegiul penal consideră recursul inculpatului declarat în termen.

Din conținutul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, criticînd hotărârile adoptate doar în latura stabilirii pedepsei, semnalînd temeiul de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal.

În același rînd, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prevăzute în art. 78 Cod penal.

Sanțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, de care a fost învinuit inculpatul prevede pedeapsă - amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 4 ani.

Analizînd textele hotărîrilor adoptate atît de instanța de fond, cât și cea de apel, Colegiul penal atestă că, ambele instanțe de judecată au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei ce agravează sau atenuază răspunderea, de persoana inculpatului Trocinel D.N., precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

Instanța de recurs constată că instanțele de fond și apel corect au stabilit categoria infracțiunii săvîrșite de inculpat, care face parte din categoria celor mai puțin grave, caracteristica negativă a inculpatului, drept circumstanță atenuantă a fost reținută – recunoașterea vinei, iar ca circumstanță agravantă - săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, cu antecedent penal nestins.

Prin urmare este justă, concluzia instanțelor de judecată referitor la corectarea și reeducarea lui Trocinel D.N. cu izolarea de societate, deoarece fapta săvîrșită de el prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, iar personalitatea sa este negativă, deoarece anterior a fost condamnat pentru infracțiuni analogice și concluzii pozitive în sensul vizat nu și-a făcut. Astfel, în raport cu circumstanțele cauzei, concluzia aplicării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, este una corectă și echitabilă.

În privința argumentului invocat de recurent, neluarea în considerație a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a oferit un răspuns întemeiat legal pe prevederile alin. (1) al aceluiași articol, care stipulează că, *pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.* Din materialele cauzei, Colegiul atestă, că o astfel de cerere în ședința preliminară și pînă la începerea cercetării judecătorești, de către inculpat nu a fost înaintată și prin urmare acest argument este neîntemeiat.

Argumentul inculpatului precum că, solicitarea lui în prima instanță de a conexe prezenta cauză cu cea aflată în procedura Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, neîntemeiat a fost respinsă, este nefondat. Din procesul verbal al ședinței de judecată din 11.07.2013 (f.d. 46 v. II), se constată că un astfel de demers a fost înaintat de către inculpat și deoarece nu a fost susținut de procuror și avocatul său, Trocinel D.N. a fost de acord de a fi judecate separat cauzele penale.

În temeiul celor expuse, se constată că, în prezenta cauza supusă judecării nu s-a comis eroarea de drept, semnalată de către recurent și respectiv nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor săvîrșite de el.

De asemenea, instanța de recurs evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, care au fost examinate minuțios de către instanță, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor, iar decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept, ce au stat la baza respingerii apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 414 - 417 Cod de procedură penală.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele menționate, Colegiul penal conchide, că recursul ordinar declarat de către inculpat este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, declarat de către inculpatul **Trocinel Denis Nicolai**, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 aprilie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti